

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا
وَلَا يَسْرِفْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

12 Ey peygamber, hür mü'min kadınlar, özgür irade-leriyle, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Allah'a kanunlarının üzerinde câri olduğu hiçbir varlığı ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasındakini, başkalarından aldıkları çocukları uydurdukları yalanlarla, iftiralarla kocalarına isnad eylememek, Kur'an'ın ve sünnetin hükümlerine, meşrû, İslâmî kurallarla örtüşen örfe, ilmî verilere, mü'minlerin tasvip ettiği, icrasında hayır gördüğü planlara, programlara, hakkaniyete uygun, hayırlı işlerde sana bağlılığı ve saygıyı terketmemek, emirlerine itaat etmek ve savsaklamamak ve rızanı gözetmek hususlarında biat etmek açıkça reylerini belirterek sosyal ve siyasî sözleşmeye katılmak üzere sana gelirlerse, onların biatlerini kabul et. Allah'tan onları koruma kalkanına almasını ve geçmiş günahlarından dolayı onları bağışlamasını dile. Allah kullarını koruma kalkanına alan çok bağışlayıcı, engin merhamet sahibidir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ
كَمَا يَيْئَسُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

13 Ey iman nimetine kavuşanlar, kendilerine Allah'ın gazap ettiği milletlerle, yahudilerle dostluklar, ittifaklar kurmayın. İşlerinizin idaresini onlara bırakarak, onları kendinize hâkim hale getirmeyin. Onlar, kâfirlerin, kabirdekilerin dünyaya dönüşlerinden, yeniden diriltilmelerinden ümit kestikleri gibi, bile bile Muhammed'e, Kur'an'a iman etmemeleri sebebiyle âhiretteki, ebedî yurttaki nasiplerinden, lütuf ve rahmetten, kurtuluştan ümit kesmişlerdir.

سُورَةُ الصَّفِّ
اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

61. SAF SÛRESİ

14 âyettir. Hicretin 3-4. yıllarında Medine'de nâzil oldu.

*

SINIRSIZ RAHMETİ VE ENGİN MERHAMETİ İLE
HAYAT VEREN, YAŞATAN, KORUYAN,
RAHMETİNE, MERHAMETİNE, LÜTFUNA, İHSANINA VE HAYIRLARA MAZHAR EDEN,
RAHMÂN VE RAHİM OLAN ALLAH'IN İZNİ VE YARDIMIYLA,
ALLAH'IN ADIYLA...

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

★ 1 Göklerdeki varlıkların ve imkânların ve yerdeki varlıkların ve imkânların tamamı Allah'ın koyduğu düzen içinde görevlerini yaparak Allah'ı tesbih ve zikrediyorlar. O kudretlidir, hikmet sahibi ve hükümrandır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

2 Ey iman nimetine kavuşanlar, yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

3 Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında, büyük bir gazabı muciptir.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانُ مَرْصُوصٍ ﴿٤﴾

4 Allah kendi yolunda, İslâm uğrunda duvarları kurşun dökülerek, kenetlenerek yapılmış sağlam bina gibi saf- lar halinde tesbih ederek savaşanları sever.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُوذَوْنَ بِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

فَلَمَّا رَاغَبُوا رَاغَبَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

5 Hani Musa kavmine:

“- Ey kavmim, benim Allah'ın Rasûlü olduğumu bildiğiniz halde, niçin beni incitiyorsunuz?” demişti. Onlar hak yoldan ayrılıp sapınca, Allah da onların düşüncelerini, kalplerini haktan, doğruluktan ayırdı. Allah doğru ve mantıklı düşünmeyi terkeden fâsık, âsi ve bozguncu bir toplumu doğru yola sevk etme lütfunda bulunmaz, başarıya ulaştırmaz.